

Vi finder ligesom landsretten ikke grundlag for at antage, at det med ændringen i 1986 har været tilsigtet, at bestemmelsen skulle omfatte enlige adoptanter, der har adopteret et forældreløst barn, uden at der har været en vis tilknytning mellem adoptanten og barnet forud for forældremyndighedsindehaverens død.

Det kan som ubestridt lægges til grund, at A's biologiske mor levede på adoptionstidspunktet, og at der ikke havde været en forudgående tilknytning mellem A og B.

På denne baggrund tiltræder vi, at A ikke opfylder betingelserne for at få særligt børnetilskud efter § 4, stk. 3, nr. 3.

Spørgsmålet om, hvilken tilknytning barnet og forældrene skal have til Danmark for at være berettiget til børnetilskud, er reguleret i børnetilskudslovens § 5. De betingelser, der er opstillet i § 4, stk. 3, nr. 1-3, for at opnå særligt børnetilskud, skelner ikke mellem danske og udenlandske børn. Efter nr. 3 er udenlandske børn, der adopteres af en enlig person her i landet, således berettiget til særligt børnetilskud i samme omfang som danske børn, der adopteres af en enlig. Det faktiske forhold, at det uden for familieforhold mv. for tiden stort set kun er udenlandske børn, der adopteres af enlige personer her i landet, kan efter vores opfattelse ikke føre til, at Det Sociale Nævns afslag på at yde særligt børnetilskud til A udgør en usaglig forskelsbehandling i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14, jf. artikel 8, eller artikel 14, jf. artikel 1 i den første tillægsprotokol, eller med de øvrige konventionsbestemmelser, som A har påberåbt sig. Vi stemmer herefter for at stadfæste dommen.

Dommerne Per Walsøe og Niels Grubbe udtaler: Børnetilskudslovens § 4, stk. 3, nr. 3, om særligt børnetilskud i visse adoptionstilfælde blev indføjet i loven ved lov nr. 36 af 15. juli 1973 og fik sin nugældende formulering ved lov nr. 350 af 4. juni 1986. Efter den oprindelige bestemmelse var tilskuddet betinget af, at barnet, efter at forældremyndighedens indehaver var død, blev adopteret af dennes ægtefælle eller af en enlig person i barnets slægt. Ved ændringen i 1986 udgik ordene »i barnets slægt«. Efter ordlyden er betingelsen herefter opfyldt, selvom den enlige adoptant ikke forud for adoptionen har haft nogen forbindelse med barnet, og der er ikke holdepunkt i lovens forarbejder for at antage

et andet resultat. Vi finder herefter, at der efter lovændringen i 1986 ikke længere er grundlag for at kræve en forudgående forbindelse mellem eneadoptanten og barnet som betingelse for at yde tilskud efter nr. 3. Forløbet i forbindelse med Folketingets behandling af forslaget af 7. oktober 1999 om ændring af børnetilskudsloven og beslutningsforslaget af 1. december 2000 kan ikke føre til andet resultat.

Vi finder herefter, at det var uberettiget, at Det Sociale Nævn i sin afgørelse af 4. september 2001 afslog særligt børnetilskud, under henvisning til at der ikke før forældremyndighedsindehaverens død havde været en vis form for tilknytning mellem A og B.

Ifølge børnetilskudslovens § 4, stk. 3, nr. 3, er det yderligere en betingelse, at forældremyndighedens indehaver er afgået ved døden forud for adoptionen. Bestemmelsen lægger således vægt på forældremyndighedsindehaverens død i modsætning til nr. 2, der angår forældres død. Det må lægges til grund, at A's biologiske forældre allerede forud for adoptionen var blevet frataget forældremyndigheden, at hendes far var død, og at man ikke vidste, hvor hendes mor befandt sig. Under disse omstændigheder må A's forhold før adoptionen efter vores opfattelse sidestilles med tilfælde, hvor indehaveren af forældremyndigheden over barnet er afgået ved døden.

Vi finder derfor, at A har krav på særligt børnetilskud efter børnetilskudslovens § 4, stk. 3, nr. 3.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for Højesteret til den anden part.

1. FT 1972-73, till. A, sp. 5925-26, FT 1985-86, till. A, sp. 5994, U 1962.826 H, U 1993.472 H, Ministerialtidende 1986, s. 1042, Ankestyrelsens Sociale Meddelelser SM B-4-95, Ministerialtidende 1996, s. 308-09.
2. U 2006.770 H, ECHR Reports 1998-11, s. 579 (EMD 27/3 1998 sag 156/96 Petrovic mod Østrig), ECHR Reports 2003-X, s. 73 (EMD 30/9 2003 sag 40892(98 Koua Poirrez mod Frankrig), Peer Lorenzen m.fl.: Den Europæiske Menneskerettighedskonvention